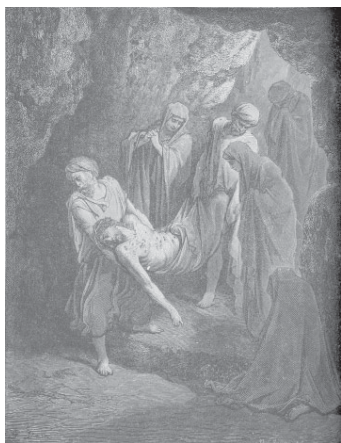

tyckt till vad de hade beslutat och gjort. Han tog mod till sig och gick in till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Pilatus blev förvånad över att Jesus redan var död och kallade till sig officeren och frågade honom, om Jesus redan hade dött. När han fick veta det av officeren, lät han Josef få den döda kroppen. Josef köpte då ett linnetyg. Även Nikodemus kom dit, han som för-

Jesu begravning

sta gången hade kommit till Jesus om natten. Han hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring hundra pund. De tog Jesu kropp och lindade den med linnebindlar tillsammans med de välluktande salvorna, enligt begravningsseden bland judarna. Intill den plats där Jesus hade blivit korsfäst låg en trädgård, och i

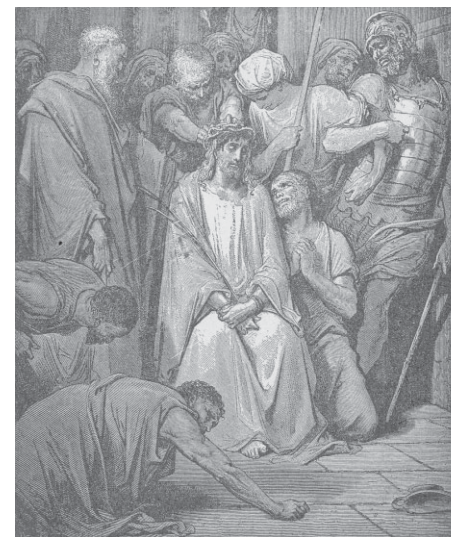
trädgården fanns en ny grav, som han [Josef] hade låtit hugga ut i klippan och där ännu ingen hade blivit lagd. I den lade de Jesus, eftersom det var judarnas tillredelse-dag och graven låg nära. Sedan rullade de en stor sten för ingången till graven och gick därifrån. De kvinnor, som hade kommit tillsammans med Jesus från Galileen, Maria från Magdala och Maria, Josefs mor, följde efter och såg, där de satt mitt emot graven, hur hans kropp lades där. Sedan vände de hem och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor. Och på sabbaten var de i stillhet efter lagens bud.

(Matt 27:57-61, Mark 15:42-47, Luk 23:50-56, Joh 19:38-42)

Nästa dag, som var dagen efter tillredelsedagen, samlades överstepräster och fariseerna hos Pilatus och sade: ”Herre, vi har kommit att tänka på vad den där villoläraren sade, medan han ännu levde: Efter tre dagar skall jag uppstå. Ge därför befallning om att graven blir säkert stängd fram till tredje dagen, så att hans lärjungar inte kommer och stjälar hans kropp och sedan säger till folket att han har uppstått från de döda. Då blir det sista bedrägeriet värre än det första.” Pilatus sade till dem: ”Här har ni vaktstyrkan. Gå och bevaka graven så gott ni kan.” De gick och bevakade graven och förseglade stenen. De satte också ut vakten.

(Matt 27:62-66) eller: Matt 27:57-66 eller: Mark 15:42-47 eller: Luk 23:50-56.

Kristi lidandes historia

*Texten är återgiven enligt Svenska Folkbibeln.
© Stiftelsen Biblicum och Stiftelsen Svenska Folkbibeln*

Första akten

VAD KRISTUS, KORT FÖRE
SIN DÖD, GÖR OCH LIDER I
JERUSALEM

Det osyrade brödets högtid som kallas påsk var nu nära. Då sade Jesus till sina lärjungar:

”Ni vet att det om två dagar är påsk. Då skall Människosonen bli utlämnad till att korsfästas.” Överstepräster och folkets äldste samlades nu i översteprästen Kajfas palats. De planerade att gripa Jesus med list och döda honom. Men de var rädda för folket och sade: ”Inte under högtiden så att det uppstår oro bland folket.”

(Matt 26:2-5, Mark 14:1-2, Luk 22:1-2)

När Jesus var i Betania och låg till bords i Simon den spetälskes hus, kom en kvinna som hade en alabasterflaska med dyrbar äkta nardusolja. Hon bröt upp flaskan och hällde ut oljan över hans huvud. Några blev upprörda och sade: ”Varför detta slöseri med oljan! Den hade man kunnat sälja för mer än tre hundra denarer och ge åt de fattiga.” Och de grälade på henne. Men Jesus sade: ”Låt henne vara! Varför oroar ni henne? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, och när ni vill kan ni göra gott mot dem, men mig har ni inte alltid. Hon har fullgjort sin uppgift. I förväg har hon smort min kropp till begravningen. Amen

säger jag er: Överallt i världen, där evangeliet predikas, skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.”

(Matt 26:6-13, Mark 14:3-9, Joh 12:1-8)

Då för Satan in i Judas, som kallades Iskariot och som var en av de tolv. Han gick och talade med överstepräster och ledarna för tempelvakten om hur han skulle kunna utlämna Jesus åt dem. De blev glada och lovade att ge honom en summa pengar. De vägrade upp trettio silvermynt åt honom. Och från det ögonblicket sökte han efter ett lämpligt tillfälle att utlämna Jesus åt dem utan att folket var med.

(Matt 26:14-16, Mark 14:10-11, Luk 22:3-6)

På första dagen av det osyrade brödets högtid, när man slaktade påskalammet, frågade hans lärjungar honom: ”Vart vill du att vi skall gå och ställa i ordning, så att du kan äta påskalammet?” Då sände han två av sina lärjungar och sade till dem: ”Gå in i staden. Där kommer en man som bär en kruka vatten att möta er. Följ honom. Och där han går in skall ni säga till husets ägare: Mästaren frågar: Var är rummet där jag kan äta påskalammet med mina lärjungar? Då skall han visa er ett stort rum i övre våningen. Det är iordningställt och färdigt. Red till åt oss där.” Lärjungarna gick och kom in i staden, och de fann att det var som Jesus hade sagt dem. Och de redde till påskalammet.

(Matt 26:17-19, Mark 14:12-16, Luk 22:7-13)

När Jesus hade fått det sura vinet, sade han: ”Det är fullbordat.” Och Jesus ropade med hög röst: ”Fader, i dina händer överlämnar jag min ande.” Och när han hade sagt detta gav han upp andan.

(Matt 27:45-50, Mark 15:33-37, Luk 23:44-46, Joh 19:28-30)

Och se, då brast förlåten i templet i två delar, uppifrån och ända ner, jorden skakade och klipporna rämnade, gravarna öppnades, och många heliga som hade insomnat fick liv i sina kroppar. De gick efter hans uppståndelse ut ur gravarna och kom in i den heliga staden och visade sig för många.

(Matt 27:51-53, Mark 15:38)

När officeren och de som tillsammans med honom bevakade Jesus såg jordbävningen och det som hände, blev de mycket förskräckta och sade: ”Denne var verkligen Guds Son.” Allt folket hade samlats för att se på, och de slog sig för bröstet när de såg vad som skedde och vände hem igen.

(Matt 27:54, Mark 15:39, Luk 23:47-48)

Men alla hans vänner, också de kvinnor som hade följt honom från Galileen, hade stått på avstånd och sett detta. Bland dem var Maria från Magdala och den Maria som var Jakob den yngres och Joses mor, samt Salome. De hade följt Jesus och tjänat honom, när han var i Galileen. Där var också många andra kvinnor som hade gått upp till Jerusalem tillsammans med honom.

(Matt 27:55-56, Mark 15:40-41, Luk 23:49)

Eftersom det var tillredelsedag och judarna inte ville att kropparna skulle hänga kvar på korset över sabbaten - det var nämligen en stor sabbatsdag - bad de Pilatus att de korsfästas ben skulle krossas och kropparna föras bort. Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med honom, först på den ene och sedan på den andre. När de därefter kom till Jesus och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben, men en av soldaterna stack upp hans sida med sitt spjut, och genast kom det ut blod och vatten. Den som har sett detta har vittnat för att också ni skall tro, och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning. Ty detta skedde för att Skriften skulle uppfyllas: Inget ben skall krossas på honom. Och ett annat skriftställe säger: De skall se upp till honom som de har genomborrat.

(Joh 19:31-37) eller: Matt 27:31-56 eller: Luk 23:26-49

Sjätte akten

KRISTI BEGRAVNING

Det var redan kväll, och eftersom det var tillredelsedag, dagen före sabbaten, kom Josef från den judiska staden Arimatea dit, en högt ansedd rådsherre, som också väntade på Guds rike och var en Jesu lärjunge i hemlighet, av rädsla för judarna, och som inte hade sam-

darnas konung.” Pilatus svarade: ”Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.”

(Matt 27:37-38, Mark 15:25-28, Luk 23:33-34, 38, Joh 19:18-22)

Soldaterna som hade korsfäst Jesus tog hans kläder och delade dem i fyra delar, en åt varje soldat. Också livklädnaden tog de. Men den var utan sömmar, vävd i ett enda stycke, uppifrån och ända ner. Därför sade de till varandra: ”Vi skall inte skära sönder den utan kasta lott om vem som skall få den.” Ty Skriften skulle uppfyllas: De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad. Så gjorde nu soldaterna. *(Matt 27:35, Mark 15:24, Luk 23:34, Joh 19:23-24)*

Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster Maria som var Klopas hustru och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: ”Kvinna, se din son.” Sedan sade han till lärjungen: ”Se din mor.” Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig. *(Joh 19:25-27)*

Folket stod där och såg på. De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: ”Du som bryter ner templet och bygger upp det på tre dagar, hjälp dig själv, om du är Guds Son, och stig ner från korset!” Också översteprästerna och de skrifflärda och de äldste gjorde narr av honom och sade: ”Andra har han hjälpt. Sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels konung. Han må nu stiga ner från korset, så skall

vi tro på honom. Han litar på Gud. Nu får Gud rädda honom, om han har honom kär. Han har ju sagt: Jag är Guds Son.” Även soldaterna gick fram och hånade honom. De räckte honom surt vin och sade: ”Om du är judarnas konung, så hjälp dig själv.”

(Matt 27:39-43, Mark 15:29-32, Luk 23:35-37)

En av brottslingarna som var upphängda där skymfde honom och sade: ”Är inte du Messias? Hjälp då dig själv och oss!” Men den andre tillrättavisade honom och sade: ”Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom? Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat. Men han har inte gjort något ont.” Och han sade: ”Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike.” Jesus svarade: ”Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset.” *(Matt 27:44, Mark 15:32, Luk 23:39-43)*

Vid sju timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: ”Eli, Eli, lema sabaktani?” Det betyder: ”Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?” Några av dem som stod där hörde det och sade: ”Han ropar på Elia.” Jesus visste att allt redan var fullbordat, och han sade därefter för att Skriften skulle uppfyllas: ”Jag törstar.” En av dem sprang då och fyllde en svamp med ättikvin, fäste den runt ett spö och gav honom att dricka. Men de andra sade: ”Låt oss se om Elia kommer och tar ner honom.”

Det var strax före påskhögtiden, och Jesus visste att stunden hade kommit, då han skulle lämna denna värld och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna här i världen, och han älskade dem in i det sista.

När stunden var inne, lade han sig till bords, och apostlarna tillsammans med honom. Och han sade till dem: ”Jag har längtat mycket efter att äta detta påskälamm med er, innan mitt lidande börjar. Ty jag säger er att jag inte

Nattvarden

kommer att äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike.” Och han tog en bägare, tackade Gud och sade: ”Tag detta och dela mellan er. Ty jag säger er att jag från denna stund inte skall dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer.”

(Matt 26:29, Mark 14:17, Luk 22:14-18, Joh 13:1)

Medan de åt, i den natt då Herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: ”Tag och

ät. Detta är min kropp som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig.” På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: ”Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig.”

(Matt 26:26-28, Mark 14.22-24, Luk 22:19-20, 1 Kor 11:23-25)

De åt kvällsmål, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, den tanken att han skulle förråda honom [Jesus]. Jesus visste att Fadern hade gett allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och skulle gå till Gud. Han reste sig från bordet, lade av sig manteln och tog en linneduk och band den om sig. Sedan hällde han vatten i ett fat och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem

med linneduken som han hade bundit om sig. När han kom till Simon Petrus, sade denne till honom: ”Herre, skall du tvätta mina fötter?” Jesus svarade: ”Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det.” Petrus sade: ”Aldrig någonsin skall du tvätta mina fötter.” Jesus svarade: ”Om jag inte tvättar dig, har du ingen del i mig.” Simon Petrus sade: ”Herre, inte bara mina fötter, utan också mina händer och mitt huvud!” Jesus svarade: ”Den som har badat, behöver

sedan bara tvätta fötterna. Han är helt och hållet ren. Så är också ni rena, dock inte alla.” Han visste vem som skulle förråda honom. Därför sade han att de inte alla var rena.

(Joh 13:2-11)

När han nu hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen, sade han till dem: ”Förstår ni vad jag har gjort med er? Ni kallar mig Mästare och Herre och det med rätta, ty det är jag. Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter. Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er. Amen, amen säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, och budbäraren är inte förmer än den som har sänt honom. När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det.

Jag talar inte om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt. Men Skriften skall fullbordas: Den som åt mitt bröd lyfte sin häl mot mig. Jag säger detta till er redan nu, innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett, att Jag Är. Amen, amen säger jag er: Den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig.”

När Jesus hade sagt detta, upprördes han i sin ande och vittnade: ”Amen, amen säger jag er: En av er skall förråda mig.”

(Matt 26:21, Mark 14:18-21,

Luk 22:21-23, Joh 13:12-21)

Då blev de [lärjungarna] mycket bedrövade och började fråga ho-

nom, den ene efter den andre: ”Inte är det väl jag, Herre?” Han svarade: ”Den som doppade handen i skålen tillsammans med mig, han skall förråda mig. Människosonen går bort, som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd. Det hade varit bättre för honom att han inte hade blivit född.” Judas, han som skulle förråda honom, sade: ”Rabbi, inte är det väl jag?” Jesus svarade: ”Du har själv sagt det.”

En av hans lärjungar, den som Jesus älskade, låg till bords vid Jesu sida. Simon Petrus gav honom ett tecken att han skulle fråga vem han talade om. Den lärjungen lutade sig då mot Jesu bröst och sade: ”Herre, vem är det?” Jesus svarade: ”Det är han som får brödstycket som jag doppar.” Och han doppade brödstycket och gav det åt Judas, Simon Iskariots son. När Judas hade tagit emot brödstycket, för Satan in i honom. Jesus sade då till honom: ”Gör snart vad du tänker göra.” Men ingen av dem som låg till bords förstod, varför han sade detta till honom. Eftersom Judas hade hand om kassan, trodde några att Jesus hade sagt till honom, att han skulle köpa något som de behövde till högtiden, eller att han skulle ge något åt de fattiga. Då han hade tagit emot brödstycket, gick han genast ut. Och det var natt.

Så snart Judas hade gått ut, sade Jesus: ”Nu är Människosonen förhårligad, och Gud är förhårligad i honom. Är nu Gud förhårligad i

*Luk 23:25, Joh 19:14-15) eller:
Matt 27:1-30 eller: Joh 18:28-19:16.*

Femte akten

VAD KRISTUS GÖR OCH
LIDER PÅ GOLGATA OCH VAD
SOM SKER I HANS DÖDS-
STUND

När de hade hånat honom, tog de av honom manteln och satte på honom hans egna kläder och förde bort honom till att korsfästas. Och han bar själv sitt kors. När de förde bort honom, grep de en man som kom från landet, Simon från Cyrene. På honom lade de korset, för att han skulle bära det efter Jesus.

*(Matt 27:31-32, Mark 15:20-21,
Luk 23:26, Joh 19:16-17)*

En stor folkmassa följde honom, bland dem många kvinnor som sörjde och grät över honom. Då vände Jesus sig om och sade till dem: ”Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn. Ty det kommer en tid då man skall säga: Saliga är de ofruktsamma, de moderliv som inte har fött, och de bröst som inte har gett di. Då skall man säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss! Ty om man gör så med det friska trädet, vad skall då inte ske med det torra?”

(Luk 23:27-31)

Två andra brottslingar fördes också ut för att avrättas tillsammans

med honom. Och de förde Jesus till Golgata, det betyder Huvudskalleplatsen. De gav honom vin att dricka blandat med galla. Han smakade på det men ville inte dricka. *(Matt 27:33-34, Mark 15:22-23, Luk 23:32)*

Där korsfäste de honom, och tillsammans med honom två andra, en på var sida och Jesus i mitten. Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom. Men Jesus sade: ”Fa-

Korsfästelsen

der, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.” Pilatus hade också låtit göra ett anslag som sattes upp på korset. Där stod: ”Jesus från Nasaret, judarnas konung.” Det anslaget läste många judar, eftersom platsen där Jesus korsfästes låg nära staden och texten var skriven på hebreiska, latin och grekiska. Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: ”Skriv inte judarnas konung, utan skriv att han har sagt sig vara ju-

Så tog då Pilatus Jesus och lät gissla honom. Soldaterna förde nu in Jesus på gården, det vill säga residenset, och samlade hela vaktstyrkan kring honom. De tog av honom kläderna och klädde honom i en röd mantel, vred ihop en krona av törne och satte den på hans huvud, och i hans högra hand satte de en käpp. Och de spottade på honom och tog dokken och slog honom i huvudet. Sedan hälsade de honom: "Leve judarnas konung!" och de böjde knä och tillbad honom. (Matt 27:26-30, Mark 15:15-19, Joh 19:1-3)

Pilatus gick ut igen och sade till dem: "Se, jag för ut honom till er, för att ni skall förstå att jag inte finner något brottsligt hos honom." Jesus kom då ut, klädd i törnekronan och purpurmanteln. Pilatus sade till dem: "Se människan!" När överstepräster och deras tjänare fick se honom, skrek de: "Korsfäst! Korsfäst!" Pilatus sade då till dem: "Ta ni och korsfäst honom! Jag finner honom inte skyldig." Judarna svarade: "Vi har en lag och enligt den lagen måste han dö, eftersom han har gjort sig till Guds Son." (Joh 19:4-7)

När Pilatus hörde det, blev han ännu mer förskräckt, och han gick tillbaka in i pretoriet och sade till Jesus: "Varifrån är du?" Men Jesus gav honom inget svar. Pilatus sade till honom: "Svarar du mig inte? Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?" Jesus svarade: "Du skulle inte ha någon makt över mig, om du inte hade fått

den ovanifrån. Därför har den som utlämnat mig åt dig större skuld." Från det ögonblicket försökte Pilatus frige honom, men judarna skrek: "Friger du honom är du inte kejsarens vän. Var och en som gör sig själv till konung sätter sig upp mot kejsaren."

När Pilatus hörde de orden, lät han föra ut Jesus och satte sig på domarsätet, på den plats som kallas Lithostroton, på hebreiska Gabbata.

Det var påskens tillredelsedag, vid sextiden på morgonen. (Joh 19:8-14)

Medan Pilatus satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: "Ha ingenting att göra med denne rättfärdige man! Jag har i natt lidit mycket i en dröm för hans skull." (Matt 27:19)

Pilatus sade till judarna: "Här ser ni er konung!" De skrek: "Bort med honom, bort! Korsfäst honom!" Pilatus frågade: "Skall jag korsfästa er konung?" Överstepräster svarade: "Vi har ingen annan konung än kejsaren." Då Pilatus såg att ingenting hjälpte utan att oväsentet bara ökade, tog han vatten och tvätade sina händer i folkets åsyn och sade: "Jag är oskyldig till denne mans blod. Ni får själva svara för det." Allt folket svarade: "Hans blod må komma över oss och över våra barn." Då frigav han Barabbas, men Jesus lät han gissla och utlämnade honom till att korsfästas, så att de fick som de ville. (Matt 27:24-26, Mark 15:15,

honom, skall Gud också förhålliga honom i sig själv, och han skall snart förhålliga honom. (Matt 26:22-25, Mark 14:19-21, Luk 22:23, Joh 13:22-32) eller: Matt 26:1-29 eller: Luk 22:1-23.

Andra akten

VAD KRISTUS GÖR OCH LIDER UNDER SIN GÅNG TILL OLJEBERGET OCH I ÖRTAGÅRDEN

När de hade sjungit lovsången, gick de [Jesus med sina lärjungar] ut till Oljeberget.

Det uppstod också en tvist bland dem om vem som kunde anses vara störst. Då sade Jesus till dem: "Folkens kungar uppträder som herrar över sina landsmän, och de som har makten kallar sig folkens välgörare. Men så skall ni inte handla, utan den störste bland er skall vara som den yngste och den som är ledare skall vara som tjänaren. Ty vem är störst: den som ligger till bords eller den som tjänar? Är det inte den som ligger till bords? Och ändå är jag här mitt ibland er som en tjänare. Det är ni som har stått vid min sida under mina provningar, och jag överlämnar riket åt er, liksom min Fader har överlämnat det åt mig: Ni skall få äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar.

Då sade Jesus till dem: "Denna

natt skall ni alla överge mig. Ty det står skrivet: Jag skall slå herden och fåren i hjorden skall skingras. Men när jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen. Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sälla er som vete. Men jag har bett för dig att din tro inte skall bli om intet. Och när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." Petrus svarade honom: "Även om alla andra överger dig, så skall jag inte göra det." Jesus sade till honom: "Amen säger jag dig: Denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig." Men Petrus försäkrade ännu ivrigare: "Om jag än måste dö med dig skall jag aldrig förneka dig." Så sade även alla andra. Jesus sade vidare till dem: "När jag sände er utan börs, utan lädersäck och sandalar, saknade ni då något?" De svarade: "Nej, inget." "Men nu", sade han, "skall den som har en börs ta den med sig, och likaså den som har en lädersäck. Och den som inte har något svärd skall sälja sin mantel och köpa sig ett svärd. Ty jag säger er att på mig måste det ord uppfyllas som står skrivet: Han blev räknad bland förbrytare. Ja, det ordet om mig blir nu uppfyllt." De sade: "Herre, här är två svärd." Han svarade dem: "Det räcker." (Matt 26:30-32, Mark 14:26-31, Luk 22:24-38, Joh 18:1)

Sedan gick Jesus med dem till en plats som heter Getsemane. Där låg en trädgård dit han och hans lärjungar gick. Men Judas, han som skulle förråda honom, kände också till det stället, eftersom Jesus ofta

hade varit där med sina lärjungar. Och han sade till lärjungarna: ”Sitt här, medan jag går dit bort och ber.” Han tog med sig Petrus och Sebedeus båda söner. Ängslan och ångest kom över honom, och han sade till dem: ”Min själ är djupt bedrövad, ända till döds. Stanna kvar här och vaka med mig.” Och han gick lite längre bort, föll ner på ansiktet och bad: ”Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill.”

När han kom tillbaka till lärjungarna och fann att de sov, sade han till Petrus: ”Kunde ni då inte vaka en kort stund med mig? Håll er vakna och be, så att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.”

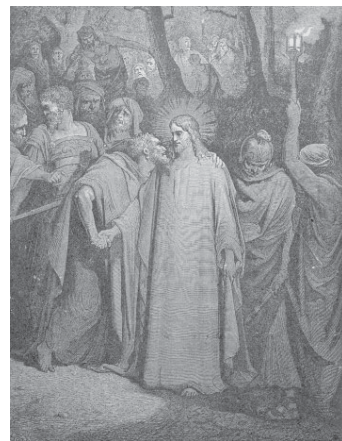
(Matt 26:36-41, Mark 14:32-38, Luk 22:39-42, Joh 18:2)

Sedan gick han bort för andra gången och bad: ”Min Fader, om denna kalk inte kan tas ifrån mig, utan jag måste dricka den, så ske din vilja.” Han kom tillbaka och fann ännu en gång att de sov, så tunga av sömn var deras ögon. Då lämnade han dem och gick åter bort och bad för tredje gången med samma ord. Då visade sig en ängel från himlen och gav honom kraft. Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden. Sedan gick han till lärjungarna och sade till dem: ”Ni sover nu och vilar er. Se, stunden har kommit, då Människosonen skall överlämnas i syndares händer. Stig upp, låt

oss gå. Se, han som förråder mig är nu här.”

(Matt 26:42-46, Mark 14:39-42, Luk 22:43-46)

Och se, medan Jesus ännu talade kom Judas, en av de tolv, och efter honom en folkhop med svärd och påkar, facklor, lyktor och vapen. De kom från översteprästerna och de skriftlärdade och de äldste. Förråderen hade avtalat med dem om ett tecken och sagt: ”Den som jag kys-

Judaskysnen

ser den är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning!” Jesus, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sade till dem: ”Vem söker ni?” De svarade: ”Jesus från Nasaret.” Han sade till dem: ”Jag Är”. Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom. När Jesus sade till dem: Jag Är, vek de tillbaka och föll till marken. Än en gång frågade han dem: ”Vem söker ni?” De sade: ”Jesus

honom till Herodes, som också var i Jerusalem under de dagarna. När Herodes fick se Jesus, blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom, eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades nu få se honom göra något tecken. Herodes ställde rätt många frågor till honom, men Jesus svarade inte. Översteprästerna och de skriftlärdade stod där och anklagade honom häftigt. Herodes och hans soldater bemötte honom med förakt och gjorde narr av honom, och sedan han låtit sätta på honom en praktfull dräkt, skickade han honom tillbaka till Pilatus. Den dagen blev Herodes och Pilatus vänner med varandra. Förut hade det rått fiendskap mellan dem.

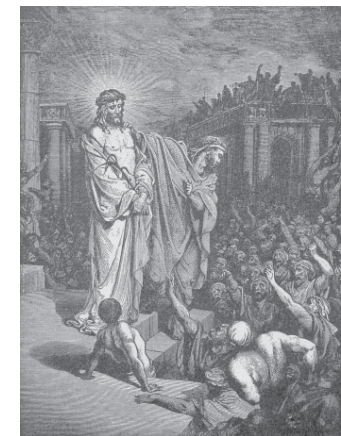
(Luk 23:6-12)

Pilatus kallade samman översteprästerna och rådsmedlemmarna och folket och sade till dem: ”Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han uppviglar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det som ni anklagar honom för. Inte heller Herodes har funnit honom skyldig, och därför har han skickat honom tillbaka till oss. Ni ser att mannen inte har gjort något som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa honom och sedan frige honom.”

(Luk 23:13-16)

Vid högtiden brukade Pilatus frige en fånge, en som de begärde. Där fanns nu en man som hette Barabbas. Han satt fängslad tillsammans med andra upprorsmän som hade begått mord under orolighe-

terna. När folket kom fram och begärde att få vad han brukade bevilja dem, svarade Pilatus: ”Nu är det sed att jag friger en fånge åt er vid påsken. Vill ni att jag skall frige judarnas konung åt er?” Han förstod nämligen att det var av avund som översteprästerna hade utlämnat honom. Men översteprästerna hetsade folket till att begära att han i stället skulle frige Barabbas. Pilatus frå-

Jesus förs fram för folket

gade dem än en gång: ”Vad skall jag då göra med honom som ni kallar judarnas konung?” De skrek: ”Korsfäst honom!” Pilatus frågade dem: ”Vad har han då gjort för ont?” Men de skrek ännu högre: ”Korsfäst honom!” De låg över honom med höga rop och krävde att Jesus skulle korsfästas, och deras rop blev allt starkare.

(Matt 27:15-26, Mark 15:6-15, Luk 23:17-25, Joh 18:39-40)

kastade han silvermynten i templet och gav sig av. Sedan gick han och hängde sig. Överstepräster tog mynten och sade: ”Det är inte tillåtet att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar.” Och de beslöt att för dessa pengar köpa Krukmakaråkern till begravningsplats för främlingar. Därför kallas den åkern än i dag Blodsåkern. Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia: Och jag tog de trettio silvermynten, det pris som Israels barn hade satt på honom som hade värderats, och jag gav dem som betalning för Krukmakaråkern, så som Herren hade befallt mig.

(Matt 27:3-10)

Sedan förde de Jesus till pretoriet. Det var tidigt på morgonen. Själva gick de inte in i pretoriet, för att de inte skulle bli orena utan kunna fira påsken. Pilatus gick då ut till dem och frågade: ”Vad anklagar ni den här mannen för?” De svarade: ”Om han inte vore en förbrytare, hade vi inte överlämnat honom åt dig.” Pilatus sade till dem: ”Ta ni honom och döm honom efter er lag!” Judarna sade: ”Vi har inte rätt att döma någon till döden.” Så skulle det ord uppfyllas som Jesus hade sagt, när han angav på vilket sätt han skulle dö. De började nu anklaga honom och säga: ”Vi har funnit att den här mannen förleder vårt folk, förbjuder oss att betala skatt till kejsaren och säger att han är Messias, en konung.” Pilatus gick tillbaka in i pretoriet och lät kalla fram Jesus och frågade: ”Är du judarnas kon-

ung?” Jesus svarade: ”Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det om mig?” Pilatus svarade: ”Jag är väl inte jude. Ditt eget folk och överstepräster har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?” Jesus svarade: ”Mitt rike är inte av den här världen. Om mitt rike vore av den här världen, hade mina tjänare kämpat för att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen.” Pilatus sade: ”Du är alltså en konung?” Jesus svarade: ”Du säger själv att jag är en konung. Ja, för att vittna om sanningen är jag född, och därför har jag kommit till världen. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst.” Pilatus sade till honom: ”Vad är sanning?”

(Matt 27:11, Mark 15:2, Luk 23:2-3, Joh 18:28-38)

Efter att ha sagt detta gick Pilatus ut till judarna igen och sade till dem: ”Jag finner honom inte skyldig till något brott. Och när översteprästerna och de äldste anklagade Jesus, svarade han inte. Då sade Pilatus till honom: ”Hör du inte hur mycket de anklagar dig?” Men Jesus svarade honom inte med ett enda ord, så att landshövdingen blev mycket förvånad. Men de var påstridiga och sade: ”Han uppviglar med sin lära folket över hela Judeen, från Galileen och ända hit.”

(Matt 27:12-14, Mark 15:3-4, Luk 23:4-5, Joh 18:38)

När Pilatus hörde detta, frågade han om mannen var från Galileen. Och då han fick veta att Jesus kom från Herodes område, skickade han

från Nasaret.” Jesus svarade: ”Jag sade er att det är jag. Om det alltså är mig ni söker, så låt dessa gå!” Det ord som han hade talat skulle nämligen gå i uppfyllelse: ”Av dem som du har gett mig, har jag inte förlorat någon enda.”

(Matt 26:47-48, Mark 14:43-44, Joh 18:3-9)

Och Judas gick genast fram till Jesus och sade: ”Var hälsad, rabbi”, och kysste honom. Jesus sade till honom: ”Min vän, varför är du här? Judas, förräder du Människosonen med en kyss?” Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom. När de som stod kring Jesus såg vad som skulle hända, frågade de: ”Herre, skall vi slå till med svärd?” Simon Petrus, som hade ett svärd, drog det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat. Tjänaren hette Malkus. Men Jesus sade: ”Låt det vara nog med detta!” Och han sade till Petrus: ”Stick ditt svärd i skidan! Ty alla som drar svärd skall dödas med svärd. Eller menar du att jag inte kan be min Fader att han nu sänder till min tjänst mer än tolv legioner änglar? Skulle jag inte dricka den kalk som Fadern har gett mig? Hur skulle då Skrifterna uppfyllas, som säger att detta måste ske?” Och han rörde vid tjänarens öra och helade honom.

(Matt 26:49-54, Mark 14:45-47, Luk 22:47-51, Joh 18:10-11)

Sedan sade Jesus till översteprästerna och befälhavarna för tempelvakten, de äldste och folkhopen, som hade kommit emot honom: ”Som mot en förbrytare har

ni gått ut med svärd och påkar för att gripa mig. Fastän jag varje dag har varit hos er i templet och undervisat, har ni inte gripit mig. Men detta är er stund och nu råder mörkrets makt. Skrifterna skulle ju uppfyllas.” Då övergav alla lärjungar honom och flydde. Och en ung man, klädd i en linneskjorta på bara kroppen, följde efter Jesus. Honom grep de tag i. Men han lämnade linneskjortan kvar och flydde undan naken.

(Matt 26:55-56, Mark 14:48-52, Luk 22:52-53) eller: Matt 26:30-56 eller: Mark 14:26-52.

Tredje akten

VAD KRISTUS GÖR OCH
LIDER INFÖR HANNAS OCH
KAJFAS SAMT RÅDET

Soldaterna med sin befälhavare och judarnas tjänare grep nu Jesus och band honom. De förde honom först till Hannas, svärfar till Kajfas, som var överstepräst det året. Det var Kajfas som hade gett judarna det rådet att det var bäst att en man dog i folkets ställe.

(Joh 18:12-14)

De som hade gripit Jesus, förde honom till översteprästen Kajfas, där de skriftlärdade och de äldste hade samlats.

(Matt 26:57, Mark 14:53, Joh 18:24)

Översteprästen frågade ut Jesus om hans lärjungar och om hans lära.

Jesus svarade honom: ”Jag har talat öppet till världen. Jag har alltid undervisat i synagogan och i templet, där alla judar samlas. I hemlighet har jag inte talat någonting alls. Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört vad jag har förkunnat för dem. De vet vad jag har sagt.” När Jesus sade detta, gav en av tjänarna, som stod där, honom ett slag i ansiktet och sade: ”Skall du svara översteprästen på det sättet?” Jesus svarade: ”Har jag sagt något oriktigt, så bevisa det, men har jag talat rätt, varför slår du mig då?”

(Joh 18:19-23)

Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Den lärjungen var bekant med översteprästen och kom med Jesus in på översteprästens gård. Men Petrus stod utanför vid porten. Den andre lärjungen, han som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med flickan som vaktade porten och förde in Petrus. Tjänsteflickan sade till Petrus: ”Är inte också du en av den där mannens lärjungar?” Han svarade: ”Nej, det är jag inte.” Eftersom det var kallt hade tjänarna och vakterna gjort upp en koleld, där de stod och värmdes sig. Även Petrus stod och värmdes sig tillsammans med dem. En tjänsteflicka, som fick se honom sitta vid elden, betraktade honom noga och sade: ”Den där mannen var också med honom.” Men han nekade: ”Nej, kvinna, jag känner honom inte.” Strax därefter kom de som stod där fram till Petrus och

Petrus förnekelse

sade: ”Visst är du också en av dem. Ditt uttal avslöjar dig.” Han nekade igen och svor på det: ”Jag känner inte den mannen.” Då sade en av översteprästens tjänare, en släkting till den som Petrus hade huggit örat av: ”Säg jag inte själv att du var med honom i trädgården?” Men han förbannade och svor: ”Jag känner inte den där mannen som ni talar om.” Och genast, medan han ännu talade, gol tuppen. Då vände Herren sig om och såg på Petrus. Och Petrus kom ihåg vad Herren hade sagt till honom: ”Innan tuppen gal i natt, skall du tre gånger förneka mig.” Och han gick ut och grät bittert. *(Matt 26:58, 69-75, Mark 14:54, 66-72, Luk 22:54-62, Joh 18:15-18, 25-27)*

Översteprästerna och hela Stora rådet försökte finna något vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden, men de fann inget. Många vittnade falskt mot

honom, men deras vittnesmål stämde inte överens. Då steg några fram och avlade detta falska vittnesmål mot honom: ”Vi har hört att han har sagt: Jag skall bryta ner detta tempel som är byggt med händer, och på tre dagar bygga upp ett annat som inte är gjort med händer.” Men inte heller i detta fall stämde deras vittnesmål överens. *(Matt 26:59-61, Mark 14:55-59)*

Då reste sig översteprästen och steg fram och frågade Jesus: ”Svarar du inte på vad dessa vittnar mot dig?” Men Jesus teg och svarade inte. Översteprästen frågade honom vidare: ”Är du Messias, den Välsignades son? Jag besvär dig vid den levande Guden, att du säger oss om du är Messias, Guds Son.” Jesus sade till honom: ”Du själv sade det. Men jag säger er: Härefter skall ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.” Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: ”Han har hädat. Behöver vi några fler vittnen? Se, ni har nu hört hädelsen. Vad anser ni?” De svarade: ”Han är skyldig till döden.” Och de män som bevakade Jesus hånade honom och slog honom. De höljde över honom och sade: ”Profetera för oss, Messias! Vem var det som slog dig?” Och de spottade honom i ansiktet och slog honom med knytnävarna. Också på många andra sätt hånade de honom.

(Matt 26:62-68, Mark 14:60-65, Luk 22:63-65)

När det blev dag, samlades folkets äldste, både överstepräster och

skriftlärda och hela Stora rådet och de beslöt att de skulle döda Jesus. De lät föra honom inför sitt råd och frågade: ”Är du Messias, så säg det!” Han svarade dem: ”Om jag säger det, tror ni det inte, och om jag frågar er, svarar ni inte. Men härefter skall Människosonen sitta på Guds, den Allsmåktiges, högra sida.” Då frågade alla: ”Är du alltså Guds Son?” Han svarade dem: ”Ni själva säger att *Jag Är*.” De sade: ”Behöver vi något mer vittnesmål? Vi har själva hört det från hans egen mun.”

(Matt 27:1, Mark 15:1, Luk 22:66-71) eller: Matt 26:57-75 eller: Mark 14:53-72.

Fjärde akten

VAD KRISTUS GÖR OCH LIDER INFÖR PILATUS OCH HERODES

Alla de församlade bröt nu upp, de lät binda Jesus, förde bort honom och utlämnade honom till Pilatus, landshövdingen.

(Matt 27:2, Mark 15:1, Luk 23:1, Joh 18:28)

Men då Judas, som hade förrätt Jesus, såg att Jesus var dömd, ångrade han sig och lämnade tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste och sade: ”Jag har syndat och förrätt oskyldigt blod.” De svarade: ”Vad rör det oss? Du vill se det så.” Då